

Robme znamenia v Jeho mene!

Krajina, v ktorej sa momentálne nachádzam, si pripomína Nanebovstúpenie Pána v nedeľu, nie ako to mnohí urobili už vo štvrtok. Chcela by so sa preto s vami podeliť o zopár myšlienok z Markovho evanjelia (Mk 16,15-20), ktoré nám liturgia k tomu sviatku ponúka.

Ježiš hovorí: «A tých, čo uveria, budú sprevádzať tieto znamenia: v mojom mene budú vyháňať zlých duchov, budú hovoriť novými jazykmi, hady budú brať do rúk a ak niečo smrtonosné vypijú, neuškodí im; na chorých budú vkladat' ruky a tí ozdravejú» (vv. 17-18). Pri týchto znameniach by som sa chcela dnes zastaviť a zamyslieť sa nad ich významom.

Vyháňanie démonov znamená oslobodenie od zla, od ideológií, ktoré nám bránia prijatiu Ježišovho posolstva. Démoni dneška, sú myšlienky, ktoré ovládajú naše srdcia: peniaze, sebarealizácia na úkor všetkého a všetkých, prázdnota vo vnútri, myšlienka, že keď máme všetko, nepotrebujeme Boha...

Hovoriť novými jazykmi znamená, že ak skutočne veríme, otvárame sa počúvaniu druhých a získavame inteligenciu srdca, ktorá nám umožňuje komunikovať univerzálnym jazykom, ktorým je neha, starostlivosť, rešpekt.

Brať hady do rúk a piť jedy neznamená brať situácie hlava nehlava, a konať bez premýšľania, ale nenechať sa blokovat' strachom a nedovoliť, aby nás niekto otrávil klamstvom, podvodom a zneužívaním.

Vkladanie rúk, skôr ako uzdravenie, znamená priniesť druhým dobro, nádej, povzbudenie, dôveru, zbaviť ich úzkosti a osamelosti. Položiť na niekoho ruky je citlivé gesto starostlivosti, prejavenie blízkosti. A ak to Boh chce, môže dôjsť aj k fyzickému uzdraveniu.

Učeníci sú povolaní milovať svet ... zem ... ľudí ... život. Tak ako Boh miloval svet, tak aj oni sú povolaní robiť to isté. Vzťah s Bohom ich neuzatvára do intímneho a súkromného priestoru, ale naopak, otvára ich život iným. Nabíja ich Božou láskou ku každému človeku. Ich poslanie vo svete spočíva v odňatí moci smrti, v odňatí schopnosti držať ľudí ako väzňov. Tam, kde sa smrť snaží vziať život, uhasiť radosť, udusiť pokoj, majú učeníci silný protijed, totiž lásku k svetu.

Aj nás dnes Pán povoláva stať sa darom pre druhých a robiť znamenia, pretože tieto nie sú výsadou len učeníkov, ale všetkých „veriacich“. Každý z nás môže konať znamenia, každý z nás má čosi krásne a vzácne s čím sa môže podeliť. Nenechajme

si Boží dar ktorý sme dostali iba pre seba, ale podellme sa s ním s našimi bratmi a sestrami, robme znamenia, pomáhajme. A nebojme sa, že to nezvládnem, že nebudeme mať dost' sily ... lebo v poslednom verši (20), potom ako bol Ježiš vzatý do neba a apoštoli sa rozišli a všade kázali, evanjelista potvrdzuje: «Pán im pomáhal a ich slová potvrdzoval znameniami, ktoré ich sprevádzali.»

Grécke sloveso συν-εργέω sa skladá z dvoch slov: συν, znamená spolu/s εργέω sa prekladá ako pracovať. Pán s nimi konal synergicky, bol ich energia a sila.

Ježiš je energia, ktorá s nami pracuje po celý život. On je s nami v každom geste dobra. Kristus je s nami, keď podáme blížnemu pohár vody, keď sa usmejeme, keď sa na druhého pekne pozrieme, povieme milé slovo, keď pomôžeme...

Ak my povieme *áno* na toto Ježišovo pozvanie «konať znamenia a ísť knaším blížnym ... až na kraj sveta», On nás uist'uje, že neodíšiel, ale nás jednoducho predchádza, je pred nami, je s nami a posúva nás stále ďalej!